

[Arne Larsen.]

sesmuligheder indsnævres mere og mere i mange eksisterende bebyggelser og desværre ofte efter krav fra beboerne selv.

Imidlertid må man vel erkende, at der er sket mange gode fremskridt især i de nye bebyggelser, og at der også gøres en god indsats fra boligselskabers og fra lejerforeningers side for at få løst disse spørgsmål tilfredsstillende.

Imidlertid finder jeg, at bestemmelserne i bygningsreglementet for købstæderne og landet er alt for vagt formuleret. I bygningsreglementet fastslås det, at der f. eks. ved parcelhuse skal bygges parkeringspladser til 2 biler pr. beboelse og ved etageejendomme til 1½ bil pr. beboelse, altså et klart defineret krav til løsning af dette problem.

Hvad angår friarealer, siges der i bygningsreglementet, at uden for ældre byområder skal friarealet være lige så stort som beboelsernes samlede bruttoareal, og i ældre byområder bestemmer bygningsreglementet, at det i hvert enkelt tilfælde er bygningsmyndigheden, som bestemmer opholdsarealernes størrelse. Jeg mener, at disse formuleringer i bygningsreglementet er for vage, og derfor glæder det mig da, at der under boligministeriet nu er nedsat en arbejdsgruppe, som skal tage hele landsbygge-loven og dermed vel også bygningsreglementets bestemmelser op til overvejelse og revision.

Angående legearealerne hedder det i bygningsreglementet, at når en bebyggelse indrettes til beboelse for mere end 8 familier, skal en tilstrækkelig stor og fri del af opholdsarealerne indrettes alene til opholdssted og legeplads for børn. Der er altså ikke her noget klart defineret krav om, hvor store legearealerne skal være i forhold til bebyggelsen, de skal bare være tilstrækkelig store, men hvem skal definere, hvad der er tilstrækkelig stort? Jeg mener altså, at vi i høj grad trænger til en revision af bygningsreglementerne og landsbygge-loven.

Det var den daværende boligminister, hr. Kaj Andresen, også enig med os i, men henviste dengang til, at et udvalg under statens byggeforskningsinstitut siden 1964 havde arbejdet med problemet og meget snart ville fremkomme med en rapport, og når denne rapport var fremlagt, ville han foranledige,

at boligministeriet tog hele problemet op, også med henblik på eventuelle lovrevisioner. Denne rapport kom i 1969, og man kan så spørge, om ikke den alene har givet grund til overvejelser i boligministeriet om at tage lovgivningen op til revision. Det har den vel nok, men man har altså ikke defineret nogle krav til ændringer i lovgivningen. Man har nedsat en arbejdsgruppe nu, og det kan lyde udmærket, det er vel i og for sig også tilfredsstillende, men i den samme rapport fra byggeforskningsinstituttet erklærer man dog, at man ikke med denne rapport har fået klarlagt alle sider af problemet, men at det faktisk er nødvendigt, at man forsker videre på en række områder. Derfor vil jeg i og for sig også mene, at vi ikke så meget har behov for en kommission til at behandle dette spørgsmål, som vi har behov for, at problemerne bliver taget op på det rigtige sted, at bestræbelserne bliver koordineret, og derfor vil jeg henstille til ministeren, at byggeforskningsinstituttet netop får til opgave at arbejde videre med disse problemer, bl.a. inddrager de nødvendige eksperter, og at man så snarest muligt får tilvejebragt forslag til revision af bygge-lovgivningen.

Nu skal vi jo have noget så fint som et byggeriets udviklingsråd, og det er klart, at man her også må tage problemet om børns legepladser, friarealer og miljø i beboelser i det hele taget op, og jeg håber, at de bestræbelser, som boligministeren i og for sig positivt støtter, meget hurtigt må føre til positive resultater.

Hovedsigtet i fru Hanne Reintofts forslag til beslutning kan vi altså være helt enige i, men med hensyn til spørgsmålet om, hvilke midler vi skal tage i anvendelse for så hurtigt som muligt at nå et resultat, er vi måske ikke helt så enige, men jeg vil henstille til boligministeren, at han netop sætter byggeforskningsinstituttet og dets eksperter i gang med denne opgave.

Forslagsstilleren (Hanne Reintoft): Når jeg kender den tit lidt usaglige måde, vores i øvrigt fornuftige forslag bliver behandlet på, føler man sig nærmest som Jeppe i baronens seng i dag. Men da vi fremsatte dette forslag til folketingsbeslutning, var det også med en meget stærk forhåbning om en vel-